Viatge al sud de l'Índia

Per PepMaria el dv., 27/03/2020 - 09:16

Entre el 22 de febrer i el 20 de març he estat viatjant pel sud de l'Índia, visitant universitats jesuïtes per veure com estan treballant els valors. He visitat quatre ciutats: Bangalore, Chennai, Madurai i Trichy. Al final del viatge, hi ha hagut sorpreses i imprevistos.

1. Bangalore

· Ciutat puntera en negocis electrònics i informàtica. No hi vaig visitar cap edifici antic. Sí un temple hindú de la congregació ISKON (els de “Hare hare Hare Krishna...” però que a l’Índia són dels més moderns).

· Els jesuïtes tenim una colla de Facultats (“Colleges”) amb uns 10.000 alumnes, en diversos edificis dispersos per la ciutat. Em va impressionar el crèdit obligatori de servei social que fan fer a tots els estudiants: a més de passar 3 dies en grups de classe en zona rural (la pobresa més gran), han de fer accions cíviques que inclouen: anar a netejar de papers i brutícia els voltants urbans del campus corresponent (“Cleanliness Drive”); accions de “Traffic Awareness” (es posen als semàfors de creuaments de carrers i quan està vermell per al conductors, els ensenyen una cartells per conscienciar-los de normes de circulació com no pitar massa, posar-se el casc, no córrer massa...); i manifestacions semi-polítiques sobre temes que afecten a la justícia social i els pobres (per exemple, manifestació d’uns 600 estudiants en un espai urbà per reclamar drets socials de poblacions rurals).

· Vaig tenir una trobada amb 3 antics alumnes del MBA d’ESADE (2 indis i una turca) un vespre. Vam parlar de les diferències entre Estats indis, que són molt grans. Per exemple, a la zona de Delhi la gent és molt tradicional i una mica anti-occidental; mentre que a Bombai i Calcuta (ports de mar) i al sud són relativament més moderns. L'Índia té una complexitat interna molt considerable.

· I un altre vespre vaig anar al campus de la 1ª o 2ª escola de negocis més important de l’Índia (Indian Institute of Management Bangalore) a veure una antiga alumna del BBA d’ESADE que hi està fent un màster, la Sharbani. Va estar molt contenta de veure’m, és de les més joves del campus i té una orientació al management social molt forta.

2. Chennai

· Ciutat de la costa sud-est de l’Índia, antiga Madras. És la 4ª o 5ª ciutat més gran de tota l’Índia, després de Bombai, Delhi, Ahmedabad i Calcuta.

· Hi vaig visitar un temple hindú bastant antic i gran (Mylapore) amb dos professors de Loyola College (la universitat jesuïta) que em guiaven. Vaig passejar per la platja, visitar la catedral catòlica de St Thome (on diuen que Sant Francesc Xavier va estar pregant i va agafar ànims per seguir viatjant cap al Japó i la Xina), vaig fer una peregrinació amb alumnes de Loyola College des del campus a la muntanya on diuen que va ser martiritzat Sant Tomàs; vaig conèixer els serveis socials obligatoris que fan els alumnes i també les assignatures d’humanitats (Human Excellence Department).

3. Madurai

· Ciutat molt antiga a prop del vèrtex sud de la península índia. Hi vaig visitar un temple hindú antic, immens i espectacular (Meenakshi Temple: mireu per Google!), acompanyat d’un jesuïta – Vincent Sekhar - que el coneix des que era petit (els diumenges després de missa, anava al temple de Meenakshi i hi passava més hores que a l’església). Per resumir, el temple és gran com el parc de l’escorxador, amb quatre entrades pels punts cardinals i dues cambres centrals sagrades dedicades a Meenakshi (una “forma” de Parvati, esposa de Shiva) i a Shiva. Però al voltant hi ha passadissos coberts o descoberts, amb sales immenses i petits templets (“shrines”) dedicats a les diverses deïtats. La gent s’hi passeja, fa ofrenes, menja i compra en botigues interiors... Fins i tot hi ha un elefant guarnit que, si li poses un bitllet a la trompa, passa el bitllet al seu amo i amb la trompa “et beneeix” descansant-la sobre el teu cap (sento no tenir foto del moment, però és que no es poden usar càmeres ni mòbils). No he estat a Jerusalem, però imagino que el temple de Jerusalem devia tenir visites i dinàmiques socials semblants al de Meenakshi (controlat per la casta dels brahmins).

· El College dels jesuïtes que vaig visitar en 4 dies es diu Arul Anandar (nom indi d’un sant jesuïta portuguès missioner màrtir, St Joan de Britto). És en una zona rural, on els jesuïtes ajuden a tota la població via educació superior. Hi ha noies estudiants del College (universitat) a les quals s’ha de recolzar psicològicament perquè les casen molt joves i algunes reben maltracte del marit. La universitat ofereix serveis de recolzament a agricultors i ramaders locals (amb participació d’estudiants del College), i també programes de formació professional a gent sense estudis de la zona. Tota la zona està habitada per una casta (“Kallar”) que tenia com a funció social... “ser bandolers”! En tot cas, són molt rudes, i molts d’ells volen ser militars o policies. Hi havia (i encara queden) infanticidis de nenes perquè és la família de la dona qui ha de pagar el dot del matrimoni concertat. Per contrast amb el temple de Meenakshi a la ciutat de Madurai, aquesta zona rural em va semblar Galilea. I vaig visitar amb en Vincent Sekhar una família de la zona que em va fer pensar en Natzaret...

4. Trichy

· Ciutat a mig camí entre Madurai i Chennai (mireu Google maps)

· Hi vaig visitar un dia una missió rural que porta un capellà diocesà amic d'una família de l'esplai del Centre Borja. Em van organitzar reunions i festival de benvinguda. El Fr. Jesu promou l'educació amb una escola i centres de reforç escolar en 8 pobles de la zona. Admirable!

· El College dels jesuïtes és el més antic de tota l'Índia- té 175 anys. Hi vaig visitar assignatures d'humanitats i servei social obligatori. Em va impressionar un diumenge al vespre l'activitat d'una colla d'estudiants del College en un suburbi molt pobre i agitat de Trichy. Al final de l'activitat els vaig felicitar, i vaig pensar que a les nostres universitats jesuïtes hauríem de promoure molt més aquests serveis a la gent pobra: els estudiants i les estudiants estaven enfrontant una realitat social molt forta, i treballant per millorar-la!

De Trichy vaig anar a Chennai com a escala de 24h per tornar cap a la meva comunitat de Jamshedpur, al nord. Però en arribar a la comiunitat jesuïta de Chennai (la tarda del 19 de març) vaig rebre una trucada de Jamshedpur dient-me de no agafar els avions previstos cap al nord l'endemà dia 20: als aeroports em podien arrestar i posar en un hospital per quarentena degut al meu passaport espanyol. Vaig quedar confinat a la comunitat jesuïta de Loyola College, Chennai.

Dos dies més tard, diumenge 22 de març, el cònsol espanyol de Bombai em va trucar i em va convidar a marxar cap a Espanya, tal com estava fent l'ambaixada amb tots esl espanyols no residents a l'Índia. Em van buscar dos bitllets per aquell mateix dia, a fi de portar-me a Europa: Chennai-Mumbai i Mumbai-Amsterdam. Des d¡Amsterdam a Barcelona (inclosa una bit d'hotel a l'aeroport d'Admsterdam) ho van gestionar els jesuïtes de Catalunya i ESADE. Dimarts 24 al migdia arribava al Centre Borja, on estic en quarentena a la meva habitació per evitar -si fos el cas- contagiar els companys jesuïtes. Vull agraïr al consolat espanyol de Mumbai, a ESADE i als companys jesuïtes l'ajut en aquesta sobtada repatriació. "Salvar al soldado Ryan"!